

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชนกับความทันสมัยของประชาชนจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งศึกษาเฉพาะประชาชนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบวัดครั้งเดียว (One Shot Descriptive Study)

ประชากร (Population)

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งประกอบด้วย 19 ตำบล มีจำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น 30,260 ครัวเรือน (สำนักงานทะเบียนราษฎร 2535) ฉะนั้นสำหรับการศึกษานี้ จำนวนครัวเรือนทั้งหมดจึงเป็นหน่วยตัวอย่าง (sampling unit) ของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเลือกครั้งที่ 1 จะใช้วิธี Purposive Sampling โดยเจาะจงตำบลที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เนื่องจากเป็นเขตที่กำลังมีการพัฒนาประกอบด้วยตำบลหน้าเมือง ตำบลวังตะเคียน ตำบลโสธร มีจำนวนครัวเรือนรวมกันได้ 11,724 ครัวเรือน

2. การเลือกครั้งที่ 2 ใช้วิธี Simple random Sampling คือ เลือกครัวเรือนที่จะทำการศึกษาจากตำบลที่อยู่ในเขตเทศบาล โดยที่แต่ละครัวเรือน

ดังกล่าวนี้ จะมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน ออกมาเป็นสัดส่วนตามสภาพความเป็นจริง คือ จำนวนครัวเรือนในตำบลหน้าเมือง : จำนวนครัวเรือนตำบลวังตะเคียน : จำนวนครัวเรือนตำบลโลธร = 9,161 : 245 : 2,318 หรือคิดเป็นอัตราส่วนได้ 223 : 6 : 57

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)

การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กำหนดโดยคำนวณจากสูตร (อ้าง รุ่ง จันทวานิช : 2522)

$$n = \frac{P(1-P)}{\frac{e^2 + P(1-P)}{z^2 N}}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

P = อัตราส่วนของกลุ่มประชากรที่กำหนดจะใช้สุ่มในที่นี้ 25%
 ฉะนั้นค่า $P = 0.25$

e = ค่าความผิดพลาดจากจำนวนตัวอย่าง ในที่นี้ใช้ 25%
 ฉะนั้นค่า $e = 0.05$

z = ค่าของพื้นที่ใต้โค้ง (normal curve) ที่ระดับนัยสำคัญจุดใดจุดหนึ่ง ในที่นี้คิดระดับนัยสำคัญ 0.05 ฉะนั้นได้ค่า z ในโค้งปกติ (normal curve) = 1.96

N = จำนวนประชากร ในที่นี้ได้แก่จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ 30,260 ครัวเรือน

เมื่อแทนค่าในสูตรแล้วจะคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด = 286 คน ในที่นี้จะนำเอาจำนวน 286 คนนี้ แบ่งเป็นคนที่อยู่ในตำบลหน้าเมือง ตำบลวังตะเคียน และตำบลโสธร ตามอัตราส่วนที่ได้คำนวณไว้แล้วข้างต้น จะได้คนที่อยู่ในตำบลหน้าเมือง 223 คน คนที่อยู่ตำบลวังตะเคียน 6 คน และคนที่อยู่ตำบลโสธร 57 คน และสำหรับการวิจัยครั้งนี้กำหนดเลือกครัวเรือนละ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open Form) แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังทั่วไปของผู้ตอบ มี 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ สถานภาพทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนของประชาชน จังหวัดฉะเชิงเทรา มี 19 ข้อ ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ดังนี้

ข้อ 8-12	เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับวิทยุ
ข้อ 13-17	เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับโทรทัศน์
ข้อ 18-22	เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับหนังสือพิมพ์
ข้อ 23-26	เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับนิตยสาร

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการติดต่อกับสังคมภายนอกในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ คำถามข้อ 27-30

ตอนที่ 4 เป็นคำถามที่เป็นแบบสอบถามความทันสมัยระดับบุคคล ซึ่งในที่นี้ ไข่แรงจูงใจใฝ่ล้มถุธิเป็นตัวชี้วัดความทันสมัยระดับบุคคล มีทั้งสิ้นจำนวน 17 ข้อ ได้แก่ คำถามในข้อ 31 ถึงข้อ 47 โดยวัดจากความคิดเห็นของบุคคลในเรื่องของความ

ต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การเสี่ยง ในการทำงาน การคำนึงถึงเวลา การรู้จักวางแผน และความเห็นว่างานนั้นเป็นสิ่งสำคัญ แบ่งคำถามออกเป็น 17 ข้อ ซึ่งคำถามเหล่านี้รวบรวมมาจากโรเจอร์ส และเสเวนนิ่ง (Rogers and Svenning) และจากแมคเคลแลนด์ (McClelland) โดยดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสม

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาได้มีการนำไปทดลองใช้ (Pre-test) ก่อนเป็นจำนวน 20 ชุด โดยทำการสอบถามกับประชาชนที่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำกลับมาทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ หลังจากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

ส่วนของการคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม นั้นคำนวณหาเฉพาะในส่วนที่สามารถวัดออกมาได้เป็นคะแนนเท่านั้น สำหรับในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ เพียงแต่แก้ไขปรับปรุงเฉพาะถ้อยคำ และสำนวนที่ใช้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้องชัดเจนขึ้นเท่านั้น

การคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ใช้สูตร Alpha Coefficient ของ Cronbach สำหรับแบบสอบถามเรื่องความทันสมัย โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K - 1} \left| 1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right|$$

K คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ = 0.73

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานข้อ 1

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การติดต่อกับสังคมภายนอก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ
- 2) ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของประชาชนจังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานข้อ 2

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การติดต่อกับสังคมภายนอก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ
2. ตัวแปรตาม คือ ความทันสมัย

สมมติฐานข้อ 3

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน
2. ตัวแปรตาม คือ ความทันสมัย

สมมติฐานข้อ 4

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การติดต่อกับสังคมภายนอก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความทันสมัย
3. ตัวแปรควบคุม คือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

สมมติฐานข้อ 5

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การติดต่อกับสังคมภายนอก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความทันสมัย

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรที่ต้องการเพื่อคำนวณค่าทางสถิติ ถือตามความหมายในคำจำกัดความเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ

1. การเปิดรับสื่อมวลชนของประชาชน วัดจากคะแนนค่ารวมของความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชนคูณกับระยะเวลาในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละชนิด ตัวเลือกในคำถามเกี่ยวกับความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชน ให้คะแนนเป็นดังนี้

ก. ถ้าฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์/อาทิത്യ

บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
ไม่ได้เปิดรับ	ให้คะแนน 0 คะแนน

ข. ถ้าอ่านนิตยสาร/เดือน

อ่านเป็นประจำ	ให้คะแนน 3 คะแนน
อ่านบ้างพอสมควร	ให้คะแนน 2 คะแนน
อ่านนาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
ไม่ได้อ่านเลย	ให้คะแนน 0 คะแนน

สำหรับตัวเลือกในคำถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับสื่อแต่ละชนิดให้คะแนนเป็นดังนี้

ค. ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์และฟังวิทยุ

1. มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
2. ค่อนข้างมาก	ให้คะแนน 3 คะแนน
3. ค่อนข้างน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
4. น้อย	ให้คะแนน 1 คะแนน

ง. ระยะเวลาในการอ่านนิตยสาร วัดจากจำนวนนิตยสารที่อ่าน

โดยจัดกลุ่มดังนี้

1. 4 ฉบับขึ้นไป	ให้คะแนน 4 คะแนน
2. 3 ฉบับ	ให้คะแนน 3 คะแนน
3. 2 ฉบับ	ให้คะแนน 2 คะแนน
4. 1 ฉบับ	ให้คะแนน 1 คะแนน

เมื่อนำเอาคะแนนรวมของแต่ละบุคคล ซึ่งได้จากค่าคะแนนรวมของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละชนิด คูณระยะเวลา แล้วจึงนำมาจัดระดับของการเปิดรับสื่อมวลชนเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. การเปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูง
2. การเปิดรับสื่อมวลชนในระดับปานกลาง
3. การเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ

การกำหนดระดับของตัวแปร

การกำหนดค่าระดับของตัวแปรเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ คือ การแบ่งคะแนนดังนี้ คือ

ค่าที่อยู่ระหว่างค่าเฉลี่ย +	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าระดับกลาง
ค่าที่อยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ย +	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าระดับสูง
ค่าที่อยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย -	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าระดับต่ำ

ความหมายของค่าคะแนน

สำหรับเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มและแปลความหมายค่าคะแนนนั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- น้อยกว่า 5 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับต่ำ
- 5 - 23 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง
- มากกว่า 23 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับสูง

2. ฐานะทางเศรษฐกิจ วัดจากความเป็นเจ้าของสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน รวมกับรายได้ของครัวเรือน โดยการให้คะแนนความเป็นเจ้าของสิ่งของเครื่องใช้ จำนวน 15 ชนิด ให้คะแนนดังนี้

ไม่มี - 0 คะแนน

มี - 1 คะแนน

แล้วนำมารวมคะแนนทั้งหมด คำนวณเป็นค่าร้อยละ แล้วพิจารณาดูว่าสิ่งของชนิดใดที่ทุกบ้านมีมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับจนถึงสิ่งที่มีน้อยที่สุด โดยกำหนดให้สิ่งของที่มีน้อยที่สุดมีคะแนนมากที่สุด ค่าของคะแนนหาจากจำนวนร้อยละของผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามสิ่งของที่ทุก ๆ บ้านมีมากที่สุดจะมีคะแนนน้อยที่สุด และค่าของคะแนนคือ จำนวนร้อยละของผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้นเช่นกัน แล้วจึงนำมารวมคะแนนทั้งหมดของสิ่งที่มีในบ้าน เพื่อจะได้จัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่อยู่ในระดับสูง
2. กลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลาง
3. กลุ่มที่อยู่ในระดับต่ำ

ซึ่งวิธีวัดฐานะทางเศรษฐกิจโดยการให้คะแนนสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้านแบบนี้ นำมาจากแนวความคิดจากงานวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติในการยอมรับการทำนาหว่านน้ำตม" ของนางวัชรภรณ์ ตระกูลดิษฐ์ และเรื่อง "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกิ้งก่ามกราคมในเขตชลประทานอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ของนางสาวทับทิม แสงจักร

สำหรับรายได้ต่อครัวเรือนโดยประมาณ นำมาจัดกลุ่มแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ กลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง และกลุ่มที่มีรายได้สูง

หลังจากนั้น นำความเป็นเจ้าของเครื่องใช้ และรายได้ หลังจากที่ได้จัดกลุ่มแล้วมาคำนวณรวมกัน แล้วจัดระดับฐานะทางเศรษฐกิจเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ กลุ่มฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง

ความหมายของค่าคะแนน

สำหรับเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มและแปลความหมายค่าคะแนนนั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- น้อยกว่า 3 คะแนน หมายถึง ฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ
- 3 - 4 คะแนน หมายถึง ฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง
- มากกว่า 4 คะแนน หมายถึง ฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง

3. การติดต่อกับสังคมภายนอก

จะวัดด้วยค่าคะแนนรวมของการเดินทางไปต่างอำเภอ ต่างจังหวัด กรุงเทพมหานคร และต่างประเทศ คูณจำนวนครั้ง โดยจะให้คะแนนดังนี้

ตัวเลือกข้อ 1 ไม่ได้ไป	ให้คะแนนเป็น 0
ตัวเลือกข้อ 2 ไป	ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4

ในการเดินทางไปยังต่างอำเภอ ให้คะแนนเท่ากับ 1 ต่างจังหวัดอื่น ๆ จะให้คะแนนเท่ากับ 2 การเดินทางไปกรุงเทพฯ จะให้คะแนนเท่ากับ 3 และเดินทางไปต่างประเทศให้คะแนนเท่ากับ 4 รวมคะแนนแล้วแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1. กลุ่มที่อยู่ในระดับสูง
2. กลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลาง
3. กลุ่มที่อยู่ในระดับต่ำ

ความหมายของค่าคะแนน

น้อยกว่า 33 คะแนน หมายถึง มีการเดินทางติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับต่ำ

33 - 65 คะแนน หมายถึง มีการเดินทางติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับปานกลาง

มากกว่า 65 คะแนน หมายถึง มีการเดินทางติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับสูง

4. ความทันสมัยของประชาชนละเซิงเทรา

การให้คะแนนในเรื่องความทันสมัยของบุคคล ให้คะแนนตามแบบ Likert Scale คือ แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ แล้วจึงรวมคะแนนของข้อความทุกข้อความในแต่ละเรื่อง เพื่อจะได้จัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่อยู่ในระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ

คะแนนของข้อความแต่ละเรื่องจะแบ่งออกเป็น 2 แบบ กล่าวคือ ข้อความที่เป็นทางบวก (Positive) และข้อความที่เป็นทางลบ (Negative) ข้อความที่เป็นทางบวก หมายถึง ข้อความที่สนับสนุนความทันสมัยของบุคคล ส่วนข้อความที่เป็นทางลบ หมายถึง ข้อความที่ไม่สนับสนุนความทันสมัยของบุคคล

ตัวอย่างการให้คะแนนข้อความ

	ข้อความที่เป็นทางบวก	ข้อความที่เป็นทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่สามารถตัดสินใจได้	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ตัวอย่างการให้คะแนนความทันสมัย

หากท่านรับผิดชอบงานใดอยู่ ท่านจะพยายามทำงานอย่างดีที่สุดไม่ว่าจะเป็นงานหนักเท่าใดก็ตาม จนกว่างานนั้นจะสำเร็จลง

1. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ไม่เห็นด้วย
3. ไม่สามารถตัดสินใจได้

4. เห็นด้วย
5. เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความหมายของค่าคะแนน

- น้อยกว่า 59 คะแนน หมายถึง มีความทันสมัยอยู่ในระดับต่ำ
 59 - 71 คะแนน หมายถึง มีความทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง
 มากกว่า 71 คะแนน หมายถึง มีความทันสมัยอยู่ในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามนั้น ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา รวมทั้งสิ้น 286 คน โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป คร่าวเรือนละ 1 คน ซึ่งเลือกเก็บในตำบลต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 คร่าวเรือนที่ตั้งอยู่ในตำบลหน้าเมือง 223 คร่าวเรือน
- 1.2 คร่าวเรือนที่ตั้งอยู่ในตำบลวังตะเคียน 6 คร่าวเรือน
- 1.3 คร่าวเรือนที่ตั้งอยู่ในตำบลโสธร 57 คร่าวเรือน

โดยให้นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเรื่องสัมภาษณ์มาแล้ว 10 คน มาช่วยผู้วิจัยในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

2. นำแบบสอบถามที่ส่งคืนมาลงรหัส และเขียนลงในแบบฟอร์มการลงรหัส (Coding form)

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX โดยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. สำหรับการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของการเปิดรับสื่อมวลชน ภูมิหลัง และลักษณะสมัยใหม่ของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ
2. ในการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ การติดต่อกับสังคมภายนอก กับการเปิดรับสื่อมวลชน และการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ การติดต่อกับสังคมภายนอก กับความทันสมัย ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)
3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละชนิด กับความทันสมัย ใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)
4. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ การติดต่อกับสังคมภายนอกแต่ละตัวแปรกับความทันสมัย เมื่อควบคุมหรือขจัดความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนออกไปแล้ว ใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพาร์เชียล คอร์รีเลชัน (Partial Correlation)
5. ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ แต่ละตัวแปร ตัวแปรใดสามารถอธิบายลักษณะสมัยใหม่ได้ดีที่สุด ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สำหรับตัวแปรเรื่องเพศ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่อยู่ในการวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale) ผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงให้มีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น Dummy Variable

โดยให้เพศชายมีค่า = 1 เพศหญิงมีค่า = 0 ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ต่อไป และวิธีการทำเช่นนี้ เคอร์ลิงเจอร์ (Kerlinger, 1973 : 105-109) ได้แสดงตัวอย่างไว้ในเรื่องที่ว่าด้วย Dummy Variables

การประมวลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x (Statistical package for the social sciences)